

บทวิจารณ์หนังสือ
หุ่นยนต์ผงาด: เทคโนโลยีและภัยแห่งอนาคตที่ไร้งาน
Book Review

Rise of the Robots: Technology and the Threat of a Jobless Future

ผู้เขียน: มาร์ติน ฟอร์ด (Martin Ford)

ผู้แปล: ทีปกร วุฒิพิทยามงคล

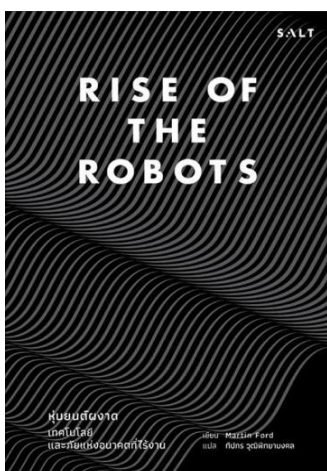
ชำนันภรณ์ อารีกุล

Chananporn Areekul

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Faculty of Education Srinakharinwirot University

Email: chananporn@g.swu.ac.th

บทนำ

มาร์ติน ฟอร์ด (Martin Ford) นักอนาคตวิทยาซึ่งถ่ายทอดความคิดเกี่ยวกับผลกระทบของปัญญาประดิษฐ์ผ่านผลงานเขียนเรื่อง “Rise of the Robots: Technology and the Threat of a Jobless Future” ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 2015 และเป็นหนังสือขายดีติดอันดับของ New York Times ในปีนั้น นอกจากนี้ยังเป็นหนังสือที่ได้รับรางวัลหนังสือธุรกิจที่ดีที่สุดแห่งปี 2015 จาก Financial Times และ McKinsey อีกด้วย Rise of the Robots: Technology and the Threat of a Jobless Future ถูกแปล และใช้ชื่อภาษาไทยว่า “หุ่นยนต์ผงาด: เทคโนโลยีและภัยแห่งอนาคตที่ไร้งาน” โดย ทีปกร วุฒิพิทยามงคล นักเขียน นักวาด และบรรณาธิการสำนักคอนเทนต์ออนไลน์ The MATTER โดยมีผลงานแปลที่ผ่านมาก็คือ “วัสดุนิยม” และ “อินเทอร์เน็ตแห่งสรรพสิ่ง” ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งยืนยันความสามารถในการแปลงานเขียนเกี่ยวกับเทคโนโลยีของเขาได้เป็นอย่างดี

ภายในหนังสือ มาร์ติน ฟอร์ด ได้นำเสนอข้อมูล บทวิเคราะห์ และชุดความคิดที่ทันสมัย ด้วยการเรียงร้อยที่เข้าใจง่ายและครบถ้วน เพื่อที่จะตอบคำถามเหล่านี้ เช่น หุ่นยนต์จะพามนุษยชาติไปยังจุดไหน มันจะส่งผลกระทบต่อการทำงานและอนาคตของเราอย่างไร มันจะแย่งงานเราไปทั้งหมดไหม เราจะมีวิธีเตรียมตัวเพื่อพร้อมรับมืออย่างไร เนื้อหาของหนังสือแบ่งเป็น 10 บท ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพของ เทคโนโลยีพลิกโฉม (disruptive technology) ที่สามารถทำลายอุตสาหกรรมให้ราบคาบลงได้ และพลิกบางภาคส่วนของเศรษฐกิจและตลาดแรงงานจากหน้ามือเป็นหลังมือได้ นอกจากนี้ยังตอบคำถามที่ใหญ่กว่าได้ นั่นคือเทคโนโลยีที่รุดหน้าเร็วขึ้นจะปฏิวัติระบบทั้งหมดไปจนถึงจุดที่เราต้องปรับโครงสร้างสังคมในระดับฐานรากเพื่อให้โลกเดินต่อไปได้ไหม บทวิจารณ์นี้จะนำเสนอเนื้อหาซึ่งประเด็นสำคัญของหนังสือ “หุ่นยนต์ผงาด: เทคโนโลยีและภัยแห่งอนาคตที่ไร้งาน” สาระความรู้และบทวิเคราะห์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือน่าจะมีประโยชน์ สามารถนำมาเป็นแนวทางในศึกษาด้านสังคมวิทยาและการพัฒนาสังคมได้ต่อไป

บทที่ 1 ลูกคลื่นอัตโนมัติ

เนื้อหาในบทนี้อธิบายถึงสาระเบื้องต้นเกี่ยวกับหุ่นยนต์ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น มีระบบปฏิบัติการและโปรแกรมที่ใช้ง่ายขึ้น ตลอดจนมีต้นทุนในการผลิตที่ถูกกว่าในอดีต เพราะมีซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ที่มีมาตรฐาน ทำให้การออกแบบสร้างนวัตกรรมใหม่เป็นเรื่องง่ายมากขึ้น โดยไม่ต้องเริ่มจากศูนย์ หุ่นยนต์ถูกผลิตออกมาให้ทำงานแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการพาณิชย์ ด้านอุตสาหกรรม และการบริโภคทั่วไป นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับ “หมู่เมฆหุ่นยนต์” (cloud robotics) ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนสำคัญของการปฏิวัติหุ่นยนต์ เพราะเป็นการย้ายปัญญาประดิษฐ์ที่สั่งการหุ่นยนต์แต่ละตัว ให้ไปอยู่ในหน่วยประมวลผลกลางที่แสนทรงพลัง ทำให้การพัฒนาหุ่นยนต์มีความสามารถมากขึ้นไปพร้อม ๆ กับความกังวลด้านความมั่นคงที่มากขึ้นด้วยเช่นกัน

บทที่ 2 ครั้งนี้จะต่างออกไปไหม?

ผู้เขียนกล่าวถึงเนื้อหาในบทนี้จาก “การปฏิวัติสามทบ” (triple revolution) ได้แก่ อารุณนิวเคลียร์ ขบวนการเรียกร้องสิทธิพลเมือง และสมองกล (cybernation) หรือระบบจักรกลที่สามารถสร้างผลผลิตได้ไม่จำกัด โดยมนุษย์แทบไม่ต้องเข้ามาช่วยทำงานเลย ถึงเวลาแล้วที่โลกต้องหันมาประเมินผลกระทบของเทคโนโลยีต่อระบบเศรษฐกิจด้วยใจที่เปิดกว้างมากขึ้น ผู้เขียนยังกล่าวถึงแนวโน้มทางเศรษฐกิจที่ชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวล้ำจะมีบทบาทพลิกโฉมสังคมของเรา 7 ประการ ได้แก่ 1) ค่าแรงชะงักงัน 2) ตลาดหมีสำหรับส่วนแบ่งรายได้แรงงานและตลาดกระทิงสำหรับบริษัท 3) อัตราการเข้าร่วมกำลังแรงงานลดลง 4) งานใหม่เกิดน้อยลง ภาวะเศรษฐกิจฟื้นตัวแบบไร้งานยาวนานขึ้นและการว่างงานระยะยาวทะยานสูง 5) ความเหลื่อมล้ำทะยานสูง 6) บัณฑิตจบใหม่มีรายได้ลดลงและต้องทำงานต่ำระดับ และ 7) การแบ่งขั้วและงานพาร์ทไทม์ นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวล้ำขึ้นแล้ว ยังมีปัจจัยหลักที่เป็นไปได้อีก 3 ประการ ได้แก่ โลกาภิวัตน์ การเติบโตขึ้นของภาคการเงิน และการเมือง ซึ่งอาจทำให้เกิดแนวโน้มทางเศรษฐกิจทั้ง 7 ประการได้จริงในอนาคต

บทที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศ: ปัจจัยพลิกโฉมแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน

ในบทนี้ผู้เขียนอธิบายกฎของมัวร์ ซึ่งเป็นมาตรวัดความก้าวหน้าของพลังคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่กำลังแทรกตัวเข้าไปในองค์กรและระบบเศรษฐกิจและเปลี่ยนวิธีการทำงานของมนุษย์ ในขณะที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารได้พัฒนาขึ้นแบบยกกำลังตามกฎของมัวร์มานานหลายศตวรรษ แต่นวัตกรรมในสาขาอื่น เช่น การออกแบบรถยนต์ บ้านเรือน เครื่องบิน เครื่องครัว และโครงสร้างพื้นฐานกลับพัฒนาแค่ทีละนิด แล้วทำไมเทคโนโลยีสารสนเทศจึงต่างจากเทคโนโลยีอื่น ผู้เขียนแสดงให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ 2 ประการ คือ การที่เทคโนโลยีสารสนเทศวิวัฒนาการเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ปรับตัวได้ และความสามารถในการรู้คิด (cognitive capability) ซึ่งทำให้คอมพิวเตอร์เก่งกาจขึ้นอย่างรวดเร็วในด้านการทำงานเฉพาะทางที่เป็นงานรูทีนที่คาดเดาได้ เป็นไปได้ว่าอีกไม่นานมันจะทำงานได้เหนือกว่าคนที่ทำงานเช่นนี้ในปัจจุบันอย่างแน่นอน

บทที่ 4 อาชีพคอปกขาวถึงจุดเสี่ยง

ผู้เขียนนำเสนอสาระเกี่ยวกับ การเรียนรู้จักรกล (machine learning) ซึ่งเป็นเทคนิคที่คอมพิวเตอร์สามารถป้อนแปลงข้อมูลจนสามารถเขียนโปรแกรมได้เองตามความสัมพันธ์ทางสถิติที่มันค้นพบ และกล่าวถึง การเรียนรู้เชิงลึก (deep learning) ซึ่งเป็นระบบที่ซับซ้อนความสามารถในการรู้จำคำพูดในสิริของแอปเปิล และช่วยเร่งความก้าวหน้าในงานด้านอื่นที่ต้องใช้การวิเคราะห์และรับจำรูปแบบของโครงข่ายประสาทเทียม (artificial neural network) ที่ออกแบบมาให้ใช้หลักการงานพื้นฐานแบบเดียวกับสมองของมนุษย์นั่นเอง ด้วยเหตุดังกล่าวมานี้ แทบทุกอาชีพที่ทำงานปรับเปลี่ยนข้อมูลโดยไม่ยึดกับสถานที่ เช่น งานที่ไม่จำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์แบบเห็นหน้ากับลูกค้าต่างเสี่ยงต่อการย้ายที่ทำงานและการแทนที่ของระบบอัตโนมัติด้วย โดยรวมแล้วเนื้อหาในบทนี้จะทำให้ผู้อ่านเห็นว่า การประชันขันแข่งระหว่างเทคโนโลยีกับการศึกษาอาจใกล้ถึงจุดจบแล้ว เพราะจักรกลจะเข้ามาแย่งงานที่ต้องใช้ทักษะสูงด้วยเช่นกัน

บทที่ 5 เปลี่ยนโฉมการศึกษาขั้นสูง

MOOC (massive open online course) คอร์สออนไลน์ที่ถือเป็นการปฏิวัติการศึกษาขั้นสูงระดับโลก เป็นการปลดปล่อยพลังสมองของคนอีกนับพันล้าน เพื่อมาช่วยแก้ปัญหาใหญ่ที่โลกกำลังเผชิญ นอกจาก MOOC แล้วยังมีวิธีการเรียนแบบ CBE (competency-based education) ที่ได้รับความสนใจมากขึ้นเรื่อย ๆ การใช้ MOOC กับ CBE ร่วมกันน่าจะเป็นส่วนผสมที่ลงตัว เพราะบริษัทที่มีทุนอาจเห็นโอกาสทางธุรกิจและเข้ามาควบคุมการสอบกับการออกใบรับรองให้ โดยไม่ต้องข้องแวะกับธุรกิจการสอนที่ค่าใช้จ่ายสูงและวุ่นวายมาก ระบบการเรียนรู้ก็จะเป็นแบบปรับเปลี่ยนตามผู้เรียน (adaptive learning system) มากขึ้น หากอุตสาหกรรมการศึกษาขั้นสูงต้องพ่ายแพ้แก่ระบบดิจิทัลแล้ว การเปลี่ยนโฉมครั้งนี้ก็คงเป็นดาบสองคม เพราะใบรับรองวุฒิอาจมีราคาถูกลง ทำให้นักศึกษาจำนวนมากเข้าถึงได้ง่าย แต่ในขณะเดียวกันเทคโนโลยีก็อาจทำลายอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งอาชีพสำคัญของคนงานการศึกษาสูงด้วยเช่นกัน

บทที่ 6 ความท้าทายของบริการสุขภาพ

เนื้อหาในบทนี้ผู้เขียนนำเสนอสาระเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ในวงการแพทย์ ระบบปัญญาประดิษฐ์ที่เข้าถึงประวัติคนไข้และรายละเอียดการให้ยา รวมถึงความเป็นพิษและผลข้างเคียงของตัวยาต่อคนไข้ จะป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดแม้ในกรณีซับซ้อนที่ต้องใช้ยาหลายตัวร่วมกัน ผู้เขียนยังอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิทยาการหุ่นยนต์สำหรับโรงพยาบาลและเภสัชกรรมได้อย่างน่าสนใจว่า เทคโนโลยีที่ทันสมัยเหล่านี้ยังอาจช่วยลดต้นทุนภาระความรับผิดชอบทางกฎหมายที่เกิดจากการปฏิบัติงานผิดพลาดของบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งคิดเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมากได้อีกด้วย นอกจากนี้ผู้เขียนยังกล่าวถึงหุ่นยนต์ดูแลผู้สูงอายุที่กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง ในภาวะประชากรเสียสมดุลจากการเป็นสังคมผู้สูงอายุที่เกิดขึ้นทั่วโลก หุ่นยนต์ดูแลผู้สูงอายุมีความสามารถรอบด้านและทำงานได้เองโดยอิสระอาจไม่เกิดขึ้นในเร็ววันนี้ แต่ก็อาจสันนิษฐานได้ว่า จะเกิดการขาดแคลนคนทำงานในสถานดูแลผู้สูงอายุหรือในบ้าน ซึ่งงานเหล่านี้จะมาทดแทนตำแหน่งงานที่หายไปภาคส่วนอื่น ๆ ของระบบเศรษฐกิจได้

บทที่ 7 เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

เนื้อหาในบทนี้ ผู้เขียนนำเสนอแนวคิดที่ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมที่เร่งเร็วขึ้น เอื้อประโยชน์ในการเปลี่ยนความอุตสาหกรรมของทีมงานเล็ก ๆ ให้เป็นมูลค่าการลงทุนและรายได้มากมายมหาศาล ถึงแม้เทคโนโลยีจะทำลายตำแหน่งงาน ธุรกิจ และทำลายอุตสาหกรรมมากมาย แต่มันก็จะสร้างอาชีพใหม่ ๆ เสมอ กระบวนการ “การทำลายล้างอันสร้างสรรค์” (creative destruction) ที่ดำเนินไปนี้ จะส่งผลให้เกิดอุตสาหกรรมและการจ้างงานในภาคส่วนใหม่ ๆ ซึ่งโดยมากจะเป็นสาขาที่เราไม่อาจจินตนาการได้ นอกจากนี้ผู้เขียนยังกล่าวถึง เทคโนโลยีการพิมพ์สามมิติ (3D printing) หรือการผลิตแบบเติมเนื้อวัสดุ (additive manufacturing) เทคโนโลยีรถยนต์อัตโนมัติ ซึ่งหากยานยนต์ไร้คนขับสามารถเกิดขึ้นได้โดยสมบูรณ์เมื่อไร มันจะมีศักยภาพเปลี่ยนแปลงวิธีที่เราคิดถึงและปฏิสัมพันธ์กับรถยนต์ไปโดยสิ้นเชิง มันอาจทำลายตำแหน่งงานของชนชั้นกลางหลายล้านตำแหน่ง ตลอดจนทำลายธุรกิจอีกหลายพันแห่งก็เป็นได้

บทที่ 8 ผู้บริโภค ชีตจำกัดการเติบโตที่ถูกจำกัด.และวิกฤต?

สาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอในบทนี้คือ หากระบบอัตโนมัติกำลังจัดตำแหน่งงาน อันเป็นที่พึงของผู้บริโภคไปจำนวนมาก หรือค่าแรงถูกกดลงต่ำจนเหลือไม่กี่คนที่มียารายได้พอต่อการเลือกจ่ายสินค้า ระบบเศรษฐกิจตลาดมวลชนสมัยใหม่ก็คงไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้แทบทุกอุตสาหกรรมที่เป็นกระดูกสันหลังของระบบเศรษฐกิจ เช่น ยานยนต์ บริการการเงิน เครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับผู้บริโภค บริการโทรคมนาคม บริการสุขภาพ และอื่น ๆ ต่างต้องอาศัยตลาดที่มีผู้บริโภค เพราะสิ่งที่ขับเคลื่อนตลาดมวลชนไม่ได้มีแค่จำนวนเงินมวลรวมเท่านั้น แต่เป็นอุปสงค์ของจำนวนสินค้าด้วย ดังนั้นความเสี่ยงระยะยาวที่จะเกิดขึ้นคือ ภาวะผู้บริโภคถูกบีบ ภาวะเงินฝืด วิกฤตเศรษฐกิจ และอาจวิกฤตจนถึงขั้นระบบศักดินาเทคโนโลยีก็เป็นที่ซึ่งในสถานการณ์ที่ผู้บริโภคต้องกระเปียดกระเสียวนี้ ธุรกิจก็มีแนวโน้มจะตัดค่าใช้จ่ายแทนที่จะขยายตลาด จนเราอาจเห็นหุ่นยนต์เดินหางานเต็มไปหมดในอนาคตก็เป็นได้

บทที่ 9 ปัญญาประดิษฐ์อัจฉริยะและซิงกูลาริตี

เทคโนโลยีที่ผู้เขียนนำเสนอมาโดยตลอด เช่น หุ่นยนต์หรืออัลกอริธึมที่เป็นปัญญาประดิษฐ์แบบเฉพาะงานหรือปัญญาประดิษฐ์ชนิดแคบ (narrow artificial intelligence) แต่ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการใช้ระบบอัตโนมัติทำงานสารพัดแทนมนุษย์เลย เพราะอาชีพของแรงงานส่วนมากมีลักษณะเป็นงานรูทีนและคาดเดาได้ หุ่นยนต์จะรุกรานหลายอาชีพในทุกระดับความสามารถ เครื่องจักรไม่จำเป็นต้องมีความสามารถในการคิดเหมือนมนุษย์ แต่แน่นอนว่าเรากำลังเร่งขยายผลสู่ปัญญาประดิษฐ์สารพัดความสามารถ (Artificial General Intelligence – AGI) ซึ่งเมื่อ AGI เกิดขึ้นแล้ว คอมพิวเตอร์ก็จะมีความสามารถเหนือกว่าปัญญาของมนุษย์ได้ในเวลาไม่นานจากกฎของมัวร์อย่างแน่นอน หากการระเบิดทางปัญญาเกิดขึ้นจริง มันจะสร้างคลื่นการพลิกโฉมขนาดมหึมาจนครอบคลุมอารยธรรมของเราทั้งหมดและจะเร่งให้เกิดยุคสมัยที่เรียกว่า ซิงกูลาริตี (singularity) ที่ปัญญาประดิษฐ์นั้นฉลาดเหนือมนุษย์ และนับจากนั้นไม่นาน ยุคของมนุษย์ก็จะถึงคราวสิ้นสุดลงอย่างแท้จริงก็เป็นได้

บทที่ 10 คู่กระบวนการทัศน์เศรษฐกิจใหม่

ในบทนี้ ผู้เขียนได้นำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับผลตอบแทนที่ลดน้อยถอยลงของการศึกษา เพราะเรามาไกลเกินกว่าจะตัดวงจรผลประโยชน์จากการศึกษาได้แล้ว “ภาวะวุฒิเพื่อ” จะเกิดขึ้น อาชีพที่เคยใช้แค่วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลายกลับต้องใช้วุฒิปริญญา งานที่เคยใช้วุฒิปริญญาตรีก็กลับต้องใช้วุฒิปริญญาโท ส่วนปริญญาจากสถาบันการศึกษาที่ไม่มีชื่อเสียงก็ถูกลดทอนคุณค่าลง ตลาดแรงงานที่มีรูปทรงแบบพีระมิดเสมอมาในแง่ทักษะและความสามารถของคนงานได้ถูกกัดกินในส่วนฐานไปมากแล้วจากหุ่นยนต์ อัลกอริธึมการเรียนรู้จักรกล และระบบอัตโนมัติรูปแบบอื่น ๆ ในขณะเดียวกันมุมมองที่ต่อต้านการใช้ระบบอัตโนมัติก็เกิดขึ้นตามมาด้วย โดยพวกเขาชี้ให้เห็นว่า ระบบอัตโนมัติได้กัดกร่อนทักษะของมนุษย์และอาจก่อให้เกิดหายนะมากมาย แต่หากเรายอมรับว่า การลงทุนเพิ่มในด้านการศึกษาและการฝึกอาชีพไม่ช่วยแก้ปัญหา ส่วนการหยุดกระแสการใช้ระบบอัตโนมัติเป็นไปไม่ได้ เราก็ต้องมองหาทางแก้ที่ไม่ใช่นโยบายแบบเดิม ๆ ผู้เขียนนำเสนอทางออกที่น่าจะดีที่สุดในความคิดของเขาคือ การใช้ระบบประกันรายได้พื้นฐาน (basic income guarantee) แนวคิดนี้มีความเหมาะสมหรือมีความเป็นไปได้มากเท่าไรนั้นเป็นเรื่องที่น่าติดตามเป็นอย่างยิ่งจากหนังสือเล่มนี้

บทสรุป

“มหาพายุ” ที่เราอาจต้องเผชิญ เป็นสถานการณ์ที่เกิดจากภาวะว่างงานจากเทคโนโลยีและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมกำลังเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน และเสริมกำลัง หรือขยายความรุนแรงของกันและกัน เราจะหาทางออกกันอย่างไร และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร หนังสือเล่มนี้จะช่วยเป็นแนวทางนำความคิดของเราได้ “หุ่นยนต์ผงาด: เทคโนโลยีและภัยแห่งอนาคตที่ไร้งาน” หนังสือแนวเทคโนโลยีที่มีความยาว 397 หน้า น่าจะทำให้ผู้อ่านได้เรียนรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์ที่กลั่นออกมาจากนักเขียนที่มีความรอบรู้ และเพลิดเพลินไปกับสำนวนการแปลที่เข้าใจได้ง่าย ทำให้อ่านจบได้อย่างรวดเร็ว คุณค่าเหล่านี้เกิดขึ้นได้จากการที่ Salt Publishing มีความมุ่งหมายที่จะสร้างสรรค์หนังสือที่มีวิทยาศาสตร์และปรัชญาเป็นรากฐาน อันเป็นฐานสำคัญแห่งความรู้ของมนุษยชาติอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

ฟอร์ด, มาร์ติน. (2561). **หุ่นยนต์ผงาด: เทคโนโลยีและภัยแห่งอนาคตที่ไร้งาน**. แปลจาก Rise of the Robots: Technology and the Threat of a Jobless Future. แปลโดย ทีปกร วุฒิพิทยามงคล. กรุงเทพฯ: บริษัท ซอลท์ พับลิชซิ่ง จำกัด.

TRANSLATED THAI REFERENCES

Ford, M. (2018). **Rise of the Robots: Technology and the Threat of a Jobless Future**. Translated by Theepakorn Wutthipittayamongkol. Bangkok: Salt Publishing Co., Ltd.